

16 Δεκεμβρίου, 1992

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

WESTPARK LTD ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΠΑΦΟΥ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 451/90).

5 *Δήμοι — Δημοτικοί Κανονισμοί Πάφου — Κανονισμός 238Α —
Επιβολή δικαιωμάτων ύδρευσης — Επιβάλλονται £50 για κάθε
διαχωρισμένο οικόπεδο — Το μέγεθος των οικοπέδων είναι
αδιάφορο — Αυθαίρετη η απόφαση του Δήμου Πάφου να
υπολογίσει τα δύο μεγάλα διαχωρισμένα οικόπεδα των αιτητών σε
101 οικόπεδα.*

10 *Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή τους την απόφαση του
Δήμου Πάφου τόσο να τους επιβάλλει όσο και να εισπράξει το
ποσό των £5.050 σαν δικαιώματα ύδρευσης.*

15 *Ανάμεσα στους ισχυρισμούς που πρόβαλαν οι αιτητές ήταν και
η λανθασμένη εφαρμογή του Κανονισμού 238Α των Δημοτικών
Κανονισμών Πάφου 1965-1989. Λανθασμένα κατά τους
ισχυρισμούς τους ο Δήμος υπολόγισε τα δύο διαιρεμένα μεγάλα
οικόπεδα τους σε 101 οικόπεδα για σκοπούς υπολογισμού του
ποσού που θα τους επιβαλλόταν ως δικαιώματα ύδρευσης.*

20 *Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν προδικαστικές ενστάσεις ότι οι
αιτητές 2 δεν είχαν locus standi στην υπόθεση και ότι η
προσβληθείσα εισπράξη του επίδικου ποσού δεν ήταν εκτελεστή
διοικητική πράξη.*

25 *Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση,
αποφάσισε ότι:*

- (1) Οι αιτητές 2 δεν έχουν locus standi στην υπόθεση γιατί κατά τον ουσιώδη χρόνο η περιουσία ήταν εγγεγραμμένη στους αιτητές αρ. 1. Η προσφυγή εναντίον των αιτητών 2 απορρίπτεται. 5
- 2) Η δεύτερη προσβληθείσα διοικητική πράξη δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη. Η προσφυγή εναντίον της απορρίπτεται. 5
- 3) Κατά τη γνώμη μου ο Κανονισμός 238Α είναι σαφής. Η υποχρέωση καταβολής τέλους δε μπορεί να υπερβαίνει τις £50 για κάθε εγκεκριμένο οικοπέδο. Η επίδικη υπόθεση αφορά δύο εγκεκριμένα οικοπέδα. Δεν υπάρχει καμιά πρόνοια σε οποιοδήποτε Νόμο που να περιορίζει το μέγεθος των οικοπέδων. Ο ίδιος ο Δήμος τα ενέκρινε ύστερα από διαχωρισμό. 10 15

Δε συμφωνώ ότι η χρέωση εμπίπτει στην επιφύλαξη του Κανονισμού 238Α, όπου δίδεται δικαίωμα υπολογισμού οικοπέδων, αφού διαιρεθεί η ολική έκταση της αξιοποιουμένης γης διά 750 τ.μ., αλλά η επιφύλαξη αυτή αφορά τη μεταφορά νερού σε γη προς το σκοπό ανάπτυξης της, χωρίς να έχει προηγουμένως προηγηθεί ο διαχωρισμός της σε οικοπέδα. 20

Στην προκειμένη περίπτωση τα οικοπέδα έχουν διαχωριστεί και εγκριθεί. Επομένως, δεν είναι η περίπτωση όπου θα εφαρμόζεται η επιφύλαξη του Κανονισμού. 25

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα. 30

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Δήμου Πάφου να επιβάλλει και/ή απαιτήσει από τους αιτητές το ποσό των £5.050 σαν δικαίωμα ύδρευσης για έκταση 101 οικοπέδων στην Πάφο τα οποία ευρίσκοντο υπό διαχωρισμό. 35

Γ. Τριανταφυλλίδης, για τους αιτητές. 40

Α. Ταλαδιώρος για κ. Χρυσσοστομίδα, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές ζητούν:

5 "(α) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 8/5/1990, με την οποία οι καθ' ων η αίτηση επέβαλαν και/ή απαίτησαν το ποσό των £5.050 σαν δικαιώματα ύδρευσης, έκτασης 101 οικοπέδων προς £50 ανά οικόπεδο στην τοποθεσία Λεωφ. Ποσειδώνος στην Πάφο τα οποία ευρίσκοντο 10 υπο διαχωρισμό σύμφωνα με άδεια διαχωρισμού 9345 ημερομηνίας 14/11/1986, είναι άκυρη και άνευ οιαυδήποτε νομίμου αποτελέσματος.

15 (β) Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση και/ή πράξη των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 11/5/1990 να εισπράξουν από τους αιτητές δικαιώματα ύδρευσης, έκτασης 101 οικοπέδων προς £50 ανά οικόπεδο για την υδροδότηση των οικοπέδων τα οποία ευρίσκοντο υπό διαχωρισμό σύμφωνα με την άδεια διαχωρισμού 9345 20 ημερομηνίας 14/11/1986, είναι άκυρη και άνευ οιαυδήποτε νομίμου αποτελέσματος".

25 Είναι ο ισχυρισμός των αιτητών ότι η επίδικη απόφαση είναι αντίθετη με το Νόμο, το Σύνταγμα και τις αρχές του διοικητικού δικαίου και δεν είναι δικαιολογημένη, ελήφθη δε καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας. Ιδιαίτερα πως ελήφθη κατά παράβαση του Περί Δημοτικών Κανονισμών Νόμου 1965-1989, ειδικότερα δε πως εφαρμόστηκαν λανθασμένα οι Δημοτικοί Κανονισμοί Πάφου 1965-1989 30 και ειδικά ο Κανονισμός 238Α. Επίσης πως οι Δημοτικοί Κανονισμοί που επιτρέπουν την επιβολή δικαιωμάτων ύδρευσης είναι αντισυνταγματικοί.

35 Οι αιτητές αρ. 1 είναι εγγεγραμμένοι ιδιοκτήτες του ακινήτου υπ' αριθ. εγγραφής 322, Φ/Σχ. ΛΙ/19, τεμ. 4 (καινούργιο 230) στα Αλώνια, Παλλούρα στην Πάφο, το οποίο μεταβιβάστηκε επ' ονόματί τους από τον αιτητή αρ. 2 την 29/1/1987.

40 Εις απάντηση αίτησης, που υπέβαλαν οι αιτητές την 13/9/1984, οι καθ' ων η αίτηση σαν αρμόδια Αρχή εξέδωσαν την άδεια διαχωρισμού 9345, ημερομηνίας 14/11/1986, με βάση την οποία το τεμάχιο των αιτητών

διαχωρίσθηκε σε δύο νέα εγκεκριμένα οικοπέδα.

Κατά ή περί την 8/5/1990 οι καθ' ων η αίτηση
απαίτησαν από τους αιτητές ποσό £5.050 σαν δικαιώματα
ύδρευσης, έκτασης 101 οικοπέδων προς £50 ανά οικοπέδο.

5

Οι αιτητές με επιστολή ημερομηνίας 11/5/1990,
κατέβαλαν το πιο πάνω ποσό υπό διαμαρτυρία. Οι καθ'
ων η αίτηση εξέδωσαν απόδειξη ημερομηνίας 11/5/1990.

10

Επιπρόσθετα του πιο πάνω ποσού οι καθ' ων η αίτηση
για το διαχωρισμό των ιδίων οικοπέδων απαίτησαν
δικαιώματα υδατοπρομήθειας ανερχόμενα σε £67.236, τα
οποία οι αιτητές κατέβαλαν υπό διαμαρτυρία.

Οι καθ' ων η αίτηση εγείρουν προδικαστική ένσταση ότι
ο αιτητής υπ' αριθ. 2 δεν έχει locus standi στην υπόθεση
γιατί η περιουσία αυτή ήταν κατά τον ουσιώδη χρόνο
εγγεγραμμένη επ' ονόματι των αιτητών υπ' αριθ. 1. Με
την ένσταση αυτή φαίνεται να συμφωνά και ο δικηγόρος
των αιτητών, επομένως η προσφυγή του όσον αφορά τον
αιτητή υπ' αριθ. 2 απορρίπτεται.

15

20

Επίσης υπάρχει προδικαστική ένσταση ότι η θεραπεία 2
δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη. Το ίδιο θέμα είχα
την ευκαιρία να εξετάσω στην υπόθεση υπ' αριθ. 292/90
μεταξύ των ιδίων διαδίκων και όπως αποφάσισα και στην
υπόθεση εκείνη, βρίσκω ότι η θεραπεία 2 δεν είναι
εκτελεστή διοικητική πράξη. Επομένως παραμένει προς
απόφαση η θεραπεία 1 μεταξύ των αιτητών υπ' αριθ. 1
και των καθ' ων η αίτηση.

25

30

Η ουσία στην όλη υπόθεση έγκειται στην ερμηνεία του
Κανονισμού 238Α των Περί Δημοτικών Κανονισμών
Πάφου 1965-1989, με βάση τον οποίο απαιτούνται τα
επίδικα δικαιώματα.

35

Κατά την εισήγηση των καθ' ων η αίτηση, επειδή τα
εγκεκριμένα δύο οικοπέδα είναι τεράστιας έκτασης, που
ουσιαστικά αντιστοιχούν σε 101 κανονικά οικοπέδα, οι
καθ' ων η αίτηση δικαιούνται να επιβάλουν την υπό του
Κανονισμού προβλεπόμενη χρέωση των £50 δι' έκαστο

40

οικόπεδο. Είναι εισήγηση των καθ' ων η αίτηση πως οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία θα καταστρατηγεί το πραγματικό σκοπό του νομοθέτη και η αποδοχή της θα προκαλούσε αδικία και δημόσια αναστάτωση και θα
5 οδηγούσε σε παράδοξα, παράλογα και ανεπιθύμητα αποτελέσματα.

Αντίθετα, η εισήγηση των αιτητών είναι πως ο Κανονισμός 238Α είναι σαφής και αναφέρει τα εξής:

10

"Πας, όστις επιθυμεί την μεταφοράν ύδατος εκ της υδατοπρομηθείας της πόλεως εις οιανδήποτε γην εντός της περιοχής υδρεύσεως προς τον σκοπόν εξασφαλίσεως ύδατος εις κτίρια σκοπούμενα ν' ανεγερθούν επ' αυτής, δέον όπως αιτήσεται παρά του Δήμου την τοποθέτησιν των κυρίων αγωγών και αναλάβη την υποχρέωσιν όπως αποζημιώση τούτον εν σχέσει προς οιανδήποτε δαπάνην και έξοδα τα οποία ούτος ήθελε υποστεί λόγω της τοιαύτης τοποθετήσεως, ως επίσης λόγω της καταστάσεως αναγκαίας ως εκ της τοποθετήσεως των αγωγών και σωλήνων επισκευής των οδών και πεζοδρομίων. Περαιτέρω ο αιτητής δέον όπως αναλάβη υποχρέωσιν προς καταβολήν εις τον Δήμον επιπροσθέτως των άνω και τέλος εκ ΑΚ50 δι' έκαστον εκ της τοιαύτης γης δημιουργούμενον
15 οικόπεδον. Το υπό του Δήμου ή του εκπροσώπου του πιστοποιούμενον ποσόν εξόδων και δαπανών θ' αποτελή εκ πρώτης όψεως απόδειξιν το υπό του αιτητού πληρωτέον ποσόν εις τον Δήμον.

20
25
30

Νοείται ότι οποιοσδήποτε επιθυμεί τη μεταφορά νερού σε γη προς το σκοπό ανάπτυξης της, χωρίς να προηγηθεί διαχωρισμός της σε οικοπέδα, ο αριθμός των οικοπέδων για σκοπούς υπολογισμού των πιο πάνω δικαιωμάτων θα υπολογίζεται, αφού διαιρεθεί η ολική έκταση της αξιοποιούμενης γης δια 750 τ.μ."

35

Είναι εισήγηση των αιτητών πως δεν υπάρχει καμιά πρόνοια που να επιτρέπει υπολογισμό δικαιωμάτων επί
40 οικοπέδων με βάση το μέγεθος των και πως στην προκειμένη περίπτωση με άδεια του Δήμου, των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 14/11/1986, αρ. 9345, το επίδικο κτήμα των αιτητών χωρίστηκε σε δύο οικοπέδα και πως

ανεξάρτητα από το μέγεθος των, οι καθ' ων η αίτηση δε δικαιούνται να απαιτούν σαν δικαιώματα ύδρευσης για περισσότερα από δύο οικόπεδα, όπως προνοεί ο σχετικός Κανονισμός.

5

Κατά τη γνώμη μου ο Κανονισμός είναι σαφής. Η υποχρέωση καταβολής τέλους δε μπορεί να υπερβαίνει τις £50 για κάθε εγκεκριμένο οικόπεδο. Η επίδικη υπόθεση αφορά δύο εγκεκριμένα οικόπεδα. Δεν υπάρχει καμιά πρόνοια σε οποιοδήποτε Νόμο που να περιορίζει το μέγεθος των οικοπέδων. Ο ίδιος ο Δήμος τα ενέκρινε ύστερα από διαχωρισμό.

10

Δε συμφωνώ ότι η χρέωση εμπίπτει στην επιφύλαξη του Κανονισμού 238Α, όπου δίδεται δικαίωμα υπολογισμού οικοπέδων, αφού διαιρεθεί η ολική έκταση της αξιοποιουμένης γης δια 750 τ.μ., αλλά η επιφύλαξη αυτή αφορά τη μεταφορά νερού σε γη προς το σκοπό ανάπτυξης της, χωρίς να έχει προηγουμένως προηγηθεί ο διαχωρισμός της σε οικόπεδα.

15

20

Στην προκειμένη περίπτωση τα οικόπεδα έχουν διαχωριστεί και εγκριθεί. Επομένως, δεν είναι η περίπτωση όπου θα εφαρμόζεται η επιφύλαξη του Κανονισμού.

25

Κατά την κρίση μου ο καθορισμός από τους καθ' ων η αίτηση της έκτασης ενός οικοπέδου σε 750 τ.μ. για σκοπούς επιβολής δικαιωμάτων ύδρευσης είναι αυθαίρετος και για το λόγο αυτό η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα εναντίον των καθ' ων η αίτηση.

30

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα.